Dziadowski Blues

Idea twórców projektu, chcących połączyć w warstwie muzycznej i treściowej dwie odległe, zdało by się, tradycje - korzennego amerykańskiego Bluesa z mistyką słowiańskich wędrowców, Dziadów - podejmuje w sposób twórczy misję swoistego ekumenizmu kulturowego, otwierając drogę ku nowemu spojrzeniu zarówno na korzenną muzykę amerykańską, jak i słowiańską spuściznę polskiego romantyzmu.

Źródeł bluesa można doszukiwać się w pieśniach pracy z okresu niewolnictwa Afroamerykanów, zawołaniach ulicznych sprzedawców, kołysankach matek i piastunek, opowieściach włóczęgów, zawodzeniach żebraków, czy w religijnych pieśniach gospel. Niemal te same źródła można wskazać, gdy zapytacie o korzenie słowiańskiej „pieśni drogi" jaką jest pieśń dziadowska - a właściwie cała tradycja Dziadów, wędrownych śpiewaków. Często blues grany był do tańca i jeden utwór wykonywany był tak długo, dopóki ludzie tańczyli. Utwór bluesowy trwał zatem kilkanaście minut, tekst składał się z wielu zwrotek - często improwizowanych przez wykonawców, zaś większość tekstów nie była zapisywana, tylko zapamiętywana. Podobnie w tradycji dziadowskiej wiele pieśni (oraz opowieści w formie śpiewanej) oparte było na melodiach tanecznych (polonez, mazurek). I tak jak w bluesie, również większość tekstów przekazywana była ustnie (znamy dziś różne wersje tych samych pieśni czy historii).

Szczególnie interesujące w tym kontekście są wątki dotyczące tzw pieśni nowiniarskich oraz melodie i teksty wyłuskane z setek zapisów dokonanych w XIX w przez etnografa Oskara Kolberga, a także migracje ludowych tematów do poezji oraz literatury Romantyzmu.

Spotkanie korzennego amerykańskiego bluesa z mistyką słowiańskich Dziadów

Jacek Hałas (śpiew, lira korbowa, akordeon)
Jarosław Kaczmarek (opowieść, gitara)

Jacek Hałas
muzyk (lira korbowa, akordeon, flety pasterskie, drumla, fortepian), śpiewak, tancerz, kompozytor. Współtwórca wielu formacji muzycznych, projektów artystycznych oraz teatralnych.
Zajmuje się działalnością koncertową, warsztatową i edukacyjną.
Bada tradycje Dziadów/wędrownych śpiewaków, śpiewa i gra na lirze korbowej pieśni dziadowskie.

Jarosław Kaczmarek
warszawski opowiadacz historii, jeden z twórców Stowarzyszenia Opowiadaczy Studnia O. Jako indywidualny twórca organizuje projekty, których przedmiotem jest sztuka opowiadania historii. Jest animatorem kultury, pisze książki. Przekazuje swoją pasję, prowadząc warsztaty z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi. Opowiada także pieśnią, komponując muzykę do własnych tekstów. Gra na gitarze, jest liderem zespołu "Księżycowa Kapela".